

CANÇÓ DE CAPVESPRE

S'enduien veus d'infants
el sol que jo mirava.
Tota la llum d'estiu
se'm feia enyor de somni.

El rellotge, al blanc mur,
diu com se'n va la tarda.
S'encalma un vent suau
pels camins del capvespre.

Potser demà vindran
encara lentes hores
de claror per als ulls
d'aquest esguard tan àvid.

Però ara és la nit.
I he quedat solitari
a la casa dels morts
que només jo recordo.

Esriu, Salvador: "Cançó de capvespre". *Obres completes*. Barcelona: Ed. 62, Clàssics Catalans del segle XX, 1977. (p.275)